

SUMARI

Estiu solidari de la UAB

Espelma solidària

Solidaritat a la Patagònia (0,7%)

La UAB amb Sèrbia

Entrevista amb Jordi Tolrà i Begoña Navarrete

Centres de menors

Carta de dues cooperants italianes

II edició del Postgrau de Mediació

Jornada de la discapacitat a Cerdanyola

ESTIU SOLIDARI DE LA UAB

Experiència sensacional de l'Estiu solidari de la UAB

"Moltes vegades les "idees pelegrines" que se'ns ocorren es perden pel camí, però en algunes ocasions aquestes es concreten i es converteixen en alguna cosa real i tangible. Ens agrada imaginar el Projecte "Estiu Solidari de la UAB" d'aquesta forma: com una idea pelegrina que es va concretar durant una sortida de formació dels

voluntaris del Espai Solidari, durant uns freds dies de març d'aquest any.

Va ser així, en una sortida de voluntaris a l'alberg juvenil d'Empúries, que aquesta idea va créixer i es va enriquir amb l'aportació personal de tots els quals estaven presents: comencem a pensar en els objec-

tius a complir i en l'organització dels temps. Ens vam dividir en grups i vam començar a elaborar propostes; després d'hores de treball, l'impacte visual va ser increïble: una quantitat de paperets de tots els colors estaven enganxats sobre un enorme panell blanc. En cada paperet hi havia una idea o acció per a desenvolupar ..." (segueix)

FUNDACIÓ AUTÒNOMA SOLIDÀRIA

Segona edició del Postgrau de Mediació per la Integració Social

Aquest 8 de novembre, la Fundació Autònoma Solidària i el Departament de Pedagogia Aplicada han començat la Segona edició del postgrau "Mediació per la Integració Social". El postgrau està entès com un complement de formació innovador per la seva doble orientació: estudi de les realitats de l'exclusió social i definició d'un nou perfil laboral, el "mediador per la integració". Per reforçar el seu caràcter innovador i pràctic s'han escollit docents provinents de diferents àmbits on es treballa el dia a dia

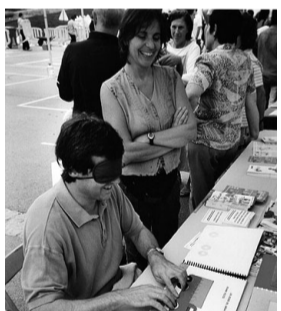
de la integració social. Algun dels docents són: Carlos Boggio (delegat de l'ACNUR a Espanya), Santiago Vidal (jutge), Àngel Castiñeira (ESADE), Raimon Bergós (Coordinadora Catalana de Fundacions) Miquel Àngel Essomba (portaveu de SOS Racisme), Juan Ignacio Ruiz de Olabuénaga (catedràtic de sociologia de la Universitat de Deusto) o Joan Subirats (catedràtic de polítiques de la UAB). El postgrau va ser inaugurat per Martí Masferrer, director de l'ICASS.

Assessorament a la Universitat de Belgrad

La setmana del 15 al 21 d'octubre del 2004, la FAS ha fet d'amfitriona d'una delegació de la Universitat de Belgrad en el marc del "Programa de suport a Sèrbia" coorganitzat per la FAS i el Buró Europeu d'Objecció de Consciència (BEOC). La delegació, que ha vingut per fer un seminari sobre la gestió i organització dels programes socials a la universitat, ha estat rebuda per diferents institucions i entitats catalanes com ara una delegació del Parlament de Catalunya, el Departament de Benestar i Família, l'Escola de Cultura de Pau, l'Institut d'Estudis Europeus de la UAB o la Fundació CIDOB.

Diada sobre la discapacitat a Cerdanyola

El Programa per la Integració d'Universitaris amb Necessitats Especials (PIUNE) va participar en la primera Diada de la Discapacitat de Cerdanyola del Vallès. Els actes van tenir lloc el 2 d'octubre, i van participar totes les entitats del món de la discapacitat de Cerdanyola més dues de Barcelona. L'alcalde de Cerdanyola i patró de la FAS, Antoni Morral, va participar en la lectura de contes en relleu que va organitzar el PIUNE. Les altres activitats van ser el Bingo en Braille i el circuit de barreres.

Estiu solidari 2004: Reflexions sobre una experiència solidària

(segueix) "...El dilluns següent l'Estiu Solidari estava oficialment en marxa. Ens vam dividir les tasques i vam començar a treballar en diferents àrees: la difusió del projecte, la coordinació de tots els aspectes amb les organitzacions d'acollida que ja s'havien contactat, l'elaboració d'un procés de selecció dels participants; l'organització d'un procés formatiu; la logística durant tot aquest procés.

Vam començar a repartir octavetes per tot el campus: bars, estacions del ferrocarril, facultats i rectorat. Vam penjar cartells a tots els racons del campus i vam arribar per fi a la primera sessió informativa sobre els camps de solidaritat de la FAS, a la Sala d'Actes de l'Edifici d'Estudiants.

Els primers interessats van enviar les seves fitxes de preinscripció i després d'un mes ja estàvem en ple procés de selecció. Aquest procés constava de dues parts: una entrevista amb una comissió de selecció, en la qual va participar de forma voluntària un professor de psicologia de la UAB. Des d'aquí voldríem aprofitar per agrair a tot el professorat i PAS de la UAB que ens va ajudar en aquesta aventura.

La segona part va ser una "sortida de selecció", en la qual l'equip de coordinació i els candidats van anar a conèixer-se millor en l'alberg de **Canyamars** (Maresme). Una vegada finalitzada aquesta sortida, els grups van quedar formats, en funció de les preferències del país i dels equilibris que una "empresa" d'aquestes característiques demanava. Sis grups van quedar formats per a quatre destinacions diferents: Argentina (projecte **Ciudades Educadoras** a la ciutat de Rosario), Guatemala (**Missió San Lucas**, San Lucas Tolimán), Nicaragua (**Asociación Martin Luther King**, Managua), i Uruguai (**Granja-Hogar La Huella**, Las Piedras). Una vegada finalitzat el procés de selecció vam començar a treballar en la coordinació de tots els voluntaris, en els contactes amb les

associacions d'acollida, per a establir tots els detalls de la logística, i vam decidir les dates per a la formació.

Durant el mes de maig vam començar el curs de formació, que constava en una part modular (classes realitzades per professors de la UAB), i una jornada vivencial, on vam poder crear més dinàmiques de grup, escoltar les experiències de persones que van estar en aquells països, estudiar més a fons els detalls pràctics i la realitat d'allí. La formació va concloure amb la realització d'un treball final per cada equip, on s'analitzava el país de destinació, l'organització d'acollida i les possibles activitats a realitzar.

Mentrestant van sorgir diversos temes: l'organització dels bitllets d'avió, els contactes amb les agències de viatges, la tramitació de les assegurances, els certificats mèdics, etc. Quan vam arribar a mitjan juny, ens vam adonar que en tan sols dues setmanes partirien els dos primers grups rumb a Guatemala i Nicaragua. Durant tot el mes de juliol vam estar pendents dels correus que ens arribaven dels "cap de colla", curiosos de saber com anava aquesta nova experiència de solidaritat, imaginant-nos per qui sap quins llocs estaven viatjant, i quines persones extraordinàries estaven coneixent. En fi, vam pensar que aquesta experiència els estava aportant molt en l'àmbit personal, i que encara que en quatre setmanes no "canviarien el món", ni anaven "a construir un hospital" o "acabar amb les desigualtats socials d'un país centreamericà".

No diríem tota la veritat si no parléssim dels problemes logístics que els voluntaris van trobar pel camí, com els transports, les maletes perdudes, la dificultat de comunicació per qüestions culturals, la desorganització de les tasques. Quan arribaven els "resums d'activitat" durant els mesos de juliol i agost sorgien qüestions i dubtes. Però creiem que tot això fa part de l'experiència: una organització

La convivència amb nens va ser molt evident a Guatemala

l'latinoamericana ha d'enfrontar alguns problemes logístics més, que des d'aquí no podem comprendre. Són dificultats que pertanyen a la mateixa societat, que viu quotidianament una situació de precarietat en múltiples temes.

Al retorn a l'aeroport els voluntaris estaven entusiasmats amb l'experiència viscuda: tots estaven d'acord que volien tornar a fer novament aquesta experiència. Tots tenien ganes d'explicar la seva història i de col·laborar a la seva difusió en el Campus de la UAB, perquè molts altres poguessin tenir l'oportunitat de viure el que ells van viure. Ara estem en l'última etapa d'aquesta aventura: la sensibilització posterior a l'experiència sobre terreny en

el campus. Hi ha moltes idees, ganes de fer i sobre tot de millorar.

Una "idea pelegrina" es va convertir en un projecte real i tangible: 38 joves voluntaris catalans entre 18 i 28 anys van anar a quatre països d'Amèrica Llatina per a conèixer la realitat d'aquella zona. Van tornar amb molts dubtes i inquietuds: i creiem que aquest era part de l'objectiu principal del Estiu Solidari de la UAB: crear debat, inquietuds i reflexions. En definitiva, aportar una "petita llavor" en la consciència de la gent d'aquí, amb l'esperança de contribuir a deixar el món una mica millor de com l'hem trobat."

Gabriel Fernández i Sabrina Espeleta
Coordinadors de l'Estiu Solidari 2004

Voluntària coordinant un grup de nens a Managua (Nicaragua)

“No he vingut a ajudar, he vingut a aprendre”

El dia 1 d'agost un grup de 7 estudiants de Periodisme, Història i Econòmiques van agafar un avió a l'aeroport d'El Prat direcció Rosario (Argentina). Allà els rebria Alicia Cabezudo, la directora de les Ciudades Educadoras de América Latina. Amb aquesta entitat la FAS havia firmat un conveni de col·laboració en el que s'acordaven una sèrie d'activitats on participarien estudiants de la UAB.

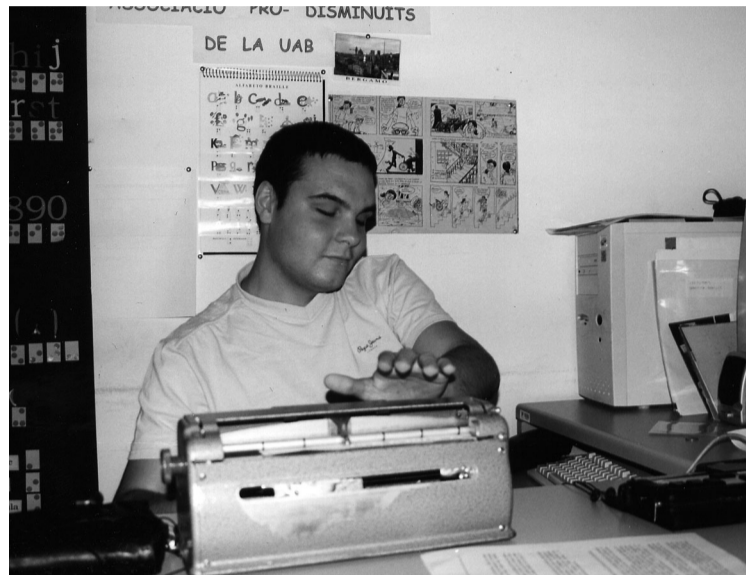
En **David Abad**, president de l'**ADUAB** (Associació Pro-Disminuïts de la UAB) i cec de naixement va participar en un projecte de barreres arquitectòniques a Rosario. Els altres membres de l'Autònoma van col·laborar al Museu de la Memòria, al Centre de la Dona, el Centre de la Joventut i al Centre de Nens.

El projecte de barreres arquitectòniques el van desenvolupar al barri de La Duma, pertanyent a la Municipalidad de **Rosario**. En aquesta entitat van explicar-los com muntar projectes de sensibilització que ja porten anys funcionant amb èxit al PIUNE, com ara una campanya d'Esport per a tothom, circuits d'obstacles o el Bingo en Braille. “Allà no tenien ni idea de que existís

tot això, per això van estar molt agraïts de la feina que vam fer”, comenta en David, a la vegada que es queixa del tema de les barreres arquitectòniques tant a **Argentina** com a tota l'Amèrica Llatina en general. “Els carrers estan plens de sots, no hi ha cap mena d'avís allà on estan fent obres, les bastides no tenen cap mena de senyalització, els telèfons públics estan tots a l'alçada del cap... en fi, un desastre!”.

Pel David va ser tota una sorpresa poder anar a Argentina i paradoxal el moment que va rebre la notícia que la FAS li concedia una beca de **1000** i que havia passat satisfactòriament el procés de selecció per poder formar part d'un grup de treball a l'Amèrica Llatina: el dia que enterraven a la seva mare.

El seu pare li va dir: “Vés en compte”, i en David va passar un dels millors estius de la seva vida. Ell tenia clar, i ho va corroborar *in situ* que “no venia a ajudar, venia a aprendre”, que allà s'ha sentit molt ben tractat, “amb una gent molt oberta i amable, que viuen amb pocs recursos però no tenen problemes per compartir-los amb tu”.

El David amb la màquina tiflotècnica al despatx de l'ADUAB

“No havia vist mai tants obstacles pels discapacitats com a Argentina”

Els set cooperants de la UAB en un plató de la televisió argentina

“Aquest ha estat un dels millors estius de la meua vida”

Dipòsit legal: B-3041-2002

Fundació Autònoma Solidària
URB CAMPUS

Fundació Autònoma Solidària
08193 Bellaterra (el Vallès Occidental)
Tel: 93 581 24 85 Fax: 93 58120 00
fas.voluntariat@uab.es
<http://www.uab.es/fas/>

Jordi Castroviejo (coordinació)
Jordi Castroviejo (fotografies excepte indicació)
i la col·laboració de tot l'equip del voluntariat de l'Autònoma.

Amb el suport de:

MINISTERIO DE TRABAJO Y ASUNTOS SOCIALES
Por Solidaridad
OTROS FINES DE INTERÉS SOCIAL

Ajuntament de Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social

Connecta't a la FAS

El teu espai

<http://www.uab.es/fas/>

Jordi Tolrà: “Sempre m’ha agradat més crear que administrar”

- Quan es va fundar la FAS, t’imaginaves que hauria arribat fins on està ara?

- Jo vaig entrar el 1991 a mitja jornada “per posar ordre” al programa de la PSS que s’havia tot just instaurat a la UAB. “Em resultarà senzill i tindrè temps de buscar-me una altra cosa”, vaig pensar. En un any vam passar de 30 a 100 objectors i el 1994 ja havíem muntat l’Oficina del Voluntariat. La Fundació prové d’una experiència prèvia que havia funcionat primer amb objectors de consciència i que poc a poc s’havia anat substituint per voluntaris. La veritat és que era tota una incògnita saber si una organització com la que s’estava muntant funcionaria només amb el suport de voluntaris. La gent voldrà comprometer-se? Els estudiants estaran disposats a dedicar una part regular del seu temps al voluntariat? Va resultar ser que sí.

- I ara, la Fundació es troba en un bon moment.

- Efectivament, ara la FAS s’ha convertit en un dels elements d’identitat de la UAB. La Fundació és molt coneguda arreu del món associatiu i institucional per la bona feina que fa, i s’ha convertit en un referent, especialment en el món de la discapacitat, la solidaritat i el voluntariat penitenciari.

- Tu vas començar a treballar a la UAB el 1991. Com has vist evolucionar els estudiants des de llavors?

- El perfil dels estudiants ha canviat molt antropològicament, per mi de manera positiva. Abans hi havia menys gent implicada que ara, tot i que la gent d’ara que està implicada no ho està tant com ho estava abans. Ara ens trobem amb més estudiants participant en programes més ben gestionats i professionalitzats. També s’ha avançat molt en la conscienciació de la gent pel que fa, per exemple, als drets de les persones amb discapacitat.

-Ho trobes tot positiu, llavors?

Bé, evidentment, no. Em preocupa la tendència al “jo” que cada cop veig més en el jovent. Hi ha un cert hedonisme, costa sacrificar-se. En aquest cas, veig que s’està perdent la dimensió social que es tenia abans.

-Quin és el millor record que guardes dels teus anys aquí?

-Sens dubte, el millor moment és el Nadal de 1992, al camp de refugiats de Veli Losinj (Croàcia). Estàvem celebrant el dinar de Nadal amb els refugiats bosnis i el rector

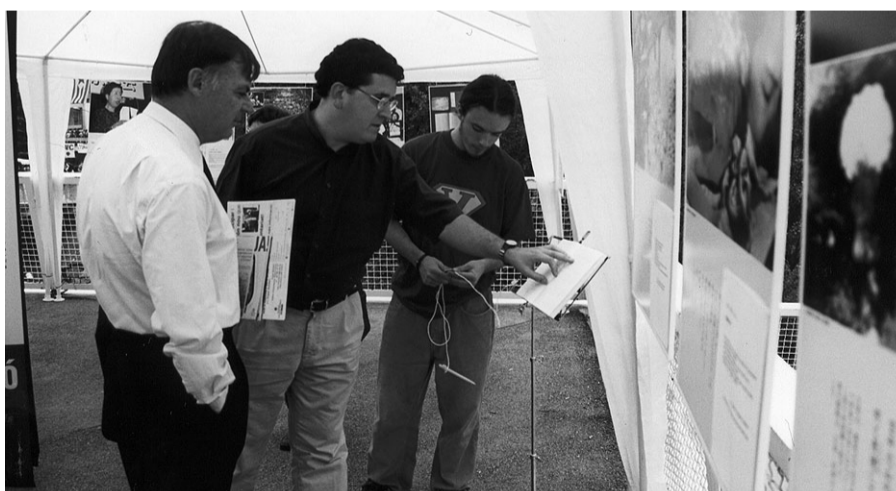
Josep Maria Vallès ens va trucar per felicitar-nos. També tinc un grat record dels dies que vam tenir a un grup de 100 subsaharians acampats al recorat. La FAS se’n va fer càrrec i va complir: vam organitzar l’allotjament, l’alimentació, la higiene i fins i tot vam gestionar un grup de voluntaris que els donava classes de castellà i català i els feia companyia.

Jordi Tolrà, a l'esquerra, el Dia Mundial de la Sida a les Rambles de Barcelona

- T’has quedat amb les ganes de fer alguna cosa a la Fundació?

- No. La veritat és que he tingut la sort de que sempre he gaudit de total confiança per part dels meus responsables polítics, i he

Una edició de la Festa Major, Jordi Tolrà li ensenya una exposició sobre Hiroshima a l'anterior rector Carles Solà.

pogut fer tot allò que els he proposat.

-Amb quin sabor de boca te’n vas?

- Me’n vaig amb la sensació d’haver complert una etapa i d’haver fet una bona feina. Ara el que li cal a la Fundació és una bona administració. A mi sempre m’ha agradat

més crear que administrar.

-En certa manera encara continues lligat a la Fundació.

- Sí. Estic en el programa per la democratització de Sèrbia i sóc el co-director del Postgrau de Mediació per la integració social.

-Com valores aquests projectes?

- Pel que fa al programa de Sèrbia, penso que és fonamental continuar en aquesta línia. La UAB des de 1992 està treballant amb totes les repúbliques de l’antiga

“Moltes de les persones que han passat per la FAS ara ocupen llocs de lideratge”

“La Fundació s’ha convertit en un referent dins de l’àmbit de la solidaritat i la integració social, tant a nivell universitari com general”

Begoña Navarrete: “No podem parlar de solidaritat sense coneixement”

“La FAS està consolidada gràcies a les aportacions de moltes persones i té moltes possibilitats de començar nous projectes”

- Com és que t'interessa el món de la cooperació al desenvolupament? Com creus que s'haurien d'enfocar les polítiques de la UAB o dels països d'Occident respecte els països empobrits?

- Vivim en un món de desigualtats, on milions de persones no poden exercir els seus drets fonamentals. En aquest món injust i

cació i de coneixement. Des de la UAB col·laborem amb moltes universitats de països del sud que estan treballant per millorar la seva qualitat, tant des del punt de vista acadèmic i de recerca com des del punt de vista de gestió, i encara ho hem de fer més. També, i no menys important, la UAB potencia la formació i la recerca pel desenvolupament. Crec que és també fonamental enfortir els vincles amb

la qual cosa la formació és per ells sempre important. Per a molts dels voluntaris, aquesta és la primera experiència en el món del voluntariat, i transmeten a tot l'equip la seva il·lusió. Però per a molts el seu compromís ve d'abans, tant a la FAS com en altres organitzacions. Ells ens aporten no sols la seva força sinó també la seva experiència.

Begoña Navarrete, a l'esquerra de la imatge, en la sortida de formació de voluntaris de la FAS

M'agradaria aprofitar per transmetre a tots els voluntaris i a l'equip de la FAS el reconeixement que des de tots els centres en els quals estem presents m'han fet arribar, per la tasca ben feta i pel gran valor que té per les persones amb les que treballem la seva dedicació totalment desinteressada. També hi ha molts professors que sense ser pròpiament voluntaris també col·laboren regularment amb nosaltres, aportant-nos els seus coneixements i la seva ajuda quan els ho demanem.

- Abans d'acceptar la feina de directora de la FAS, t'imaginaves el volum de feina que t'anava a representar?

- Quan treballes en el tercer sector, quan treballes amb persones amb necessitats, crec que poques vegades penses en la feina que tens, sinó en les moltes coses que s'haurien de fer i a les que no pots arribar. La FAS és un projecte fascinant, consolidat gràcies a les aportacions de moltes persones, però també, i precisament degut a això, amb moltes possibilitats de començar nous projectes. Tots en tenim moltes ganes.

global, crec que nosaltres som els privilegiats. Per aquesta raó som nosaltres els qui hem de lluitar perquè les persones dels països desfavorits puguin dur a terme els seus projectes de desenvolupament, exigint als nostres governs unes regles inter-

ONGDs i administracions perquè aquests coneixements de la UAB poden contribuir a millorar les seves intervencions polítiques.

- Quina impressió n'has tret del grup de voluntaris de la FAS ?

- Què en penses de l'equip humà que t'has trobat?

- Dels voluntaris, que són part de l'equip de la FAS, que són en realitat els que fan possible aquest projecte, ja n'hem parlat. Recordo ara la meua primera impressió quan vaig conèixer l'equip de la FAS; un equip que en molts casos eren amics, que compartia el mateix entusiasme i compromís envers el projecte de la FAS i que feien d'aquest el seu propi projecte. És un equip jove, que creix professionalment cada dia fent créixer la Fundació, que entén i coneix el món del voluntariat i dels programes socials que es duen a terme.

La Begoña, durant la Festa Major de la UAB, a la paradeta del PIUNE

- Quin paper creus que hauria de tenir la FAS al conjunt de la UAB?

Un dels signes d'identitat de la UAB ha estat sempre el seu alt compromís social. La FAS és una de les eines de la universitat per impulsar les seves polítiques socials i de cooperació internacional, però la UAB no és solidària pel sol fet que existeixi aquesta fundació, sinó perquè és la pròpia comunitat universitària la que és solidària.

“La UAB no és solidària pel fet de tenir la FAS, sinó perquè la pròpia comunitat universitària és solidària”

nacionals que vetllin pels drets de tots per igual, que acabin amb les xacres del passat, com ara el deute extern, i en el que la distribució de la riquesa permeti la igualtat de condicions independentment del lloc, país o entorn familiar en el que s'hagi nascut.

Pel que fa a la UAB, penso que no podem parlar de desenvolupament sense parlar d'edu-

- Sempre és admirable la tasca altruista que fan els voluntaris, setmana rera setmana, d'una forma desinteressada. En el cas dels voluntaris de la FAS, estudiants en la seva majoria però també personal administratiu de la universitat. Crec a més a més que no puc deixar de mencionar les seves ganes de fer coses, moltes i noves, i de fer-les bé, per

Centres de menors: El nou programa de la FAS

Després de set anys de funcionament del Programa per la Integració de Presos (PIP), la **Secretaria General de Serveis Penitenciaris i de Rehabilitació** ha ofert la

possibilitat a la FAS de gestionar un nou programa, en aquest cas adreçat als menors que més ho necessiten.

Després d'obtenir una

resposta positiva per part dels estudiants de la UAB, la Fundació ha obert un nou programa: Centres de Menors. Sumats als ja existents (PIUNE, PIP, Espai Solidari, Programa de Salut i Voluntariat Hospitalari) ja són sis els programes socials en els quals participen els voluntaris de la UAB.

A partir de novembre un grup de 18 voluntaris de la UAB anirà als centres educatius de menors de règim tancat *L'Alzina* i *Els Til·lers* a realitzar tasques de lleure i esportives en general.

La col·laboració de la FAS s'emmarca en el programa d'animació sociocultural, on els voluntaris, coordinats amb els educadors, organitzaran activitats diverses els caps de setmana. Aquests centres han treballat ocasionalment amb voluntaris i les experiències que han tingut han estat molt exitoses ja que aquests proporcionen models relacionals i patrons de conducta correctes, fet que repercuteix en el seu procés d'aprenentatge i d'inserció social.

Els centres compten amb professionals especialitzats en l'àmbit de la justícia juvenil: educadors socials, psicòlegs, peda-

gogs, treballadors socials, gestors ocupacionals, mestres d'aula, mestres de taller i metges, integrats en equips multidisciplinaris.

Precisament aquests professionals han detectat que necessiten voluntaris joves que puguin ser vistos pels menors com a iguals que els ajuden desinteressadament, sense cap afany d'analitzar-los i controlar-los. Aquesta percepció és molt important, ja que ajuda a que s'estableixin relacions de companyerisme totalment desinteressades.

El programa d'animació sociocultural pretén oferir possibilitats alternatives d'utilització de l'oci i el temps lliure, introduint altres patrons i models de diversió. Tanmateix posa èmfasi a ampliar el coneixement del jove respecte als recursos culturals, lúdics i d'entreteniment, i en l'autoconeixement de les pròpies preferències i interessos.

Les activitats que proposen els voluntaris, sempre d'acord amb els educadors i els menors, són: tallers de teatre, manualitats, cine fòrum, dibuix i pintura, dansa, expressió corporal, preparació de festes, teràpia de riure, reciclatge, etc.

Els voluntaris ja han rebut tres sessions de formació a cada centre

De moment hi ha 18 voluntaris, la majoria de formació humanística (Educació i Treball Social)

Centre Educatiu Els Til·lers (Palau de Plegamans)

Tipus de règim: Tancat

Capacitat: 50 places

Edat: de 14 a 23 anys

Sexe: Nois i noies

Encàrrec:

- Assessorament tècnic en règim tancat a la jurisdicció de menors
- Execució de mesures judicials en règim tancat de curta durada
- Execució de mesures d'internament en caps de setmana

Actuació dels voluntaris de la FAS

Les activitats de lleure tenen lloc de dilluns a divendres de 18:30 a 20h i es fan activitats de teatre, anglès lúdic i aeròbic. Durant el cap de setmana l'horari és de 11.00 a 13.00 i de 18.30.

Centre Educatiu L'Alzina (Mollet del Vallès)

Tipus de règim: Tancat

Capacitat: 55 places

Edat: de 14 a 23 anys

Sexe: Nois

Encàrrec:

- Compliment de mesures judicials d'internament en règim tancat

Actuació dels voluntaris de la FAS

Les activitats de lleure tenen lloc de dilluns a divendres de 18 a 20h i normalment es fan activitats esportives, tallers de manualitats i d'altres. Durant el cap de setmana tenen temps d'oci tant al matí com a la tarda

Acaba amb èxit un altre projecte del fons de solidaritat

L'acció "Perifèria, associacionisme i desenvolupament a Comahue" ha estat un projecte realitzat entre el **Departament d'Economia i Història Econòmica de la UAB** i la Facultat d'Humanitats de la **Universidad Nacional de Comahue** i cofinançat pel Fons de Solidaritat de la UAB.

Aquest projecte es va pensar per formar a tècnics de la Universidad Nacional de Comahue, amb la qual la UAB té un conveni de col·laboració des de 1999. A més, el tema de l'alimentació ha estat molt present en aquest país després de la profunda crisi econòmica que ha patit Argentina recentment.

El projecte, que ha consistit en la realització de 12 conferències sobre el **Sistema Alimentari Mundial** i Avaluació de Polítiques Públiques per les províncies argentines de Neuquén, La Pampa i Rio Negro, ha tingut com a destinatari a autoritats

locals, tècnics de diferents especialitats, terratinents i aturats. Aquestes conferències han incidit en les causes que provoquen la desnutrició i mort d'algunes franges de la població.

Comahue (Patagonia, Argentina) va rebre uns professors de la UAB experts en nutrició infantil

Els professors de la UAB **Josep Pujol** i **Joan**

Pasqual, amb la col·laboració de **Víctor Retacco** (professor de la Universitat de Comahue) també van coordinar dos tallers sobre dinàmiques en alimentació de 8 hores de durada.

La valoració que fa el professor **Josep Pujol** és que "s'han complert tots els objectius que s'havien fixat", i destaca la "situació de terrible desigualtat" que pateix Argentina: "les diferències econòmiques, estètiques, socials són tan evidents, que un dubta a vegades si l'acció que està desenvolupant, en el fons no està fent més que cobrir uns nivells d'insolidaritat interior veritablement esgarrifosos".

Pel que fa a la institució d'acollida, **Josep Pujol** destaca que "és una de les poques que encara conserva viu la preocupació per la col·lectivitat, que intenta corregir els seus defectes, organitzatius i de comportament, i que intenta generar una dinàmica nova en un país maltractat, tant pels rics de fora com pels de dins."

Espelma solidària, una llum d'esperança pel Tercer món

El 0,7% de l'import de la venda de l'espelma solidària anirà destinada a projectes de solidaritat de la Universitat Autònoma de Barcelona

Amb el lema "l'espelma solidària, una llum d'esperança pel tercer món", la Fundació Autònoma Solidària de la UAB i els artesans d'espelmes *A s'hora baixa* han creat una espelma que destinarà el 0,7% dels beneficis de la seva venda al Fons de Solidaritat de la UAB.

El Fons de Solidaritat de la

UAB, gestionat per la Fundació Autònoma Solidària, concedeix ajuts a l'estudi en forma de beques de col·laboració a estudiants provinents de països en conflicte (Palestina, Moçambic, Bòsnia, etc.).

Al llarg de l'existència d'aquests Fons, la UAB ha acollit estudiants de diferents procedències, que han pogut acabar els seus estudis a la UAB gràcies a aquests ajuts. Els diners del Fons de Solidaritat també serveixen per ajudar a finançar projectes de cooperació a paï-

sos del Tercer Món impulsats per professors, personal d'administració i serveis i estudiants de la UAB, com per exemple el projecte "Ulls pel Sàhara", entre d'altres.

A s'hora baixa neix a Alella el 1991 amb l'empenta de dos artesans amb ganes de revolucionar el món de l'espelma, amb la creació de noves textures, nous colors i nous aromes. És a dir espelmes artesanes de qualitat. Actualment tenen dues botigues a Barcelona: al barri del Born i a Pedralbes Centre.

“Els joves tenim gana de pau”

Article d'Alessandra Ianneri i Marta Massaccesi, cooperants italianes de l'Espai Solidari durant el 2004

La Sandra i la Marta el dia de Sant Jordi en una activitat sobre l'alfabetització al món

Per a comprendre exactament el nostre paper aquí, les raons que ens van empènyer a escollir el servei civil a Europa, creiem que és imprescindible precisar per endavant la diferència entre el Servei Civil Substitutiú, elegit com a opció alternativa a la mili, que procedeix de l'objecció de consciència, i el Servei Civil Voluntari, que permet al candidat escollir personalment el tipus de programa en el qual participar posant-se directament en contacte amb l'associació promotora.

El Servei Civil no és precisament un treball, una ocupació, és més aviat l'acostament a un "món", és posar-se a prova un mateix, fer que els estudis realitzats o els interessos conreats donin els seus fruits. A més de ser una experiència irrepètible (només es pot fer durant un any) el nou Servei Civil està arrelat en la consciència de l'Estat que, amb la fi del servei militar fixada per al 2005, no podrà utilitzar més als objectors de consciència, recurs vital, i molt sovint poc valorat, a la disposició de les organitzacions sobre tot del Tercer Sector.

A aquest dèficit de recursos humans s'intenta respondre amb la institució del nou Servei Civil, que dirigint-se també a les noies, es caracteritza per la participació espontània dels joves en programes que consideren interessants. Pel que concerneix el tipus d'experiència que nosaltres estem realitzant aquí a Barcelona, fa falta remuntar-se al programa extraordinari decretat pel primer ministre italià en ocasió del semestre italià de presidència Europea en l'àmbit del Servei Civil Nacional en l'estranger.

L'àmbit d'intervenció coincideix amb el de la promoció cultural, l'educació per la pau i la tolerància. L'objectiu és transformar el servei civil en un mitjà que permeti treballar a favor de la solidaritat internacional, utilitzant la informació com a instrument de pau. En realitat l'experiència de servei civil és alguna cosa més que participar en un programa estatal. És la possibilitat de viure un any a l'estranger, relacionar-se, aprendre i enfrontar-se a altre context cultural, polític i social. Treballar com a voluntàries en l'àmbit d'acció de la Fundació Autònoma Solidària ens permet cooperar i involucrar-nos amb els joves catalans, superar les barreres geogràfiques en el marc de la solidaritat, proposar i actuar de forma conjunta a pesar de les diferències lingüístiques i nacionals en un repte comú. No sempre es

comprèn la posició del voluntari, ni les raons que ens duen a passar un any a l'estranger. El que és cert és que cada any un nombre sempre creixent de joves decideix participar en programes de voluntariat. Nosaltres creiem que això és el signe evident d'una nova tendència, els joves tenen ganas de pau, comprensió, tolerància, i el servei civil és un instrument que canalitza les energies orientades cap a aquest objectiu. Nosaltres no som les úniques destinades en activitats de servei civil a Europa. Altres voluntaris actualment es troben en llocs com el País Basc (Guernica), Bèlgica (Brussel·les), Alemanya (Frankfurt), Irlanda del Nord (Belfast), i igual que nosaltres, també ells, estan totalment involucrats amb programes de cooperació internacional i desenvolupament.

Els nostres objectius coincideixen amb la voluntat de participar en programes que puguin oferir una contribució concreta i positiva al creixement

ment i a la formació humana dels joves italians en el procés de construcció d'una Europa atenta i a la recerca de la pau. Des del punt de vista tècnic, un tutor o coordinador en les organitzacions de destinació, ens ajuda en la realització de les nostres tasques i funcions. El responsable és un punt de referència constant entre la nostra organització d'enviament i la de destinació que ajuda als voluntaris a integrar-se en l'ambient laboral i formar part de l'equip.

En fi, ser voluntari a Europa significa gaudir d'un privilegi molt gran, a més de poder oferir la pròpia aportació en programes de cooperació internacional, desenvolupament, voluntariat, de recerca i promoció cultural i amb això la possibilitat de veure concretament el que es fa en aquests àmbits. També et concedeix l'oportunitat de viure en un context cultural diferent al teu, créixer i beneficiar-se de les experiències d'altres joves que, com els joves italians, creuen en la necessitat de treballar conjuntament perquè la integració europea no sigui només una integració econòmica, sinó també cultural, perquè el valor de la solidaritat es converteixi en l'objectiu de la ciutadania europea.

Les dues cooperants al seu despatx de l'Espai Solidari

“El Servei Civil no és un treball, o una ocupació, més aviat és l'acostament a un "món", és posar-se a prova a un mateix”

“Hem tingut la possibilitat de viure un any a l'estranger, relacionar-nos, aprendre i enfrontar-nos a altre context cultural, polític i social”